

Herman Bang:

Trma

In od tistega dne se je zakrknil v svoji trmi. Živel je okamenelo in bogotajno sredi občine, ki je bila po gorečem oznanjevanju župnikovem polna duha Kristusovega. Vsi so vedeli in dosti vernikov je bilo v škribeh. Nekaj večer po pobožnosti v šoli je čutila Maren Anders Duha nad seboj in vprašala župnika, če sme iti k Hansu Rasmusu.

Župnik jo je pustil. Toda on je šel za njo kljub mrzlemu zimskemu večeru in je čakal zunaj na poti.

Ko je pa še zmerom ni bilo, ga je gnal nemir, da je stopil tik hiše in pogledal skozi razsvetljeno okno.

Maren je stala ob mizi — pred lučjo pa je sedel Hans Rasmus. Njegovo belo lice je bilo blede in trdo, glavo je naslanjal na roke in se ni ganil... Karen je sedela v kotu in se gugala tla in sem.

Župnik je potisnil obraz bliže k šipi in je stmel noter. Maren je čakala neprestano, molila in čitila zonet iz svetega pisma — zvenelo je ven kakor rahlo mrmranje... čitala je z vneto in brez sape... Rasmus se ni ganil...

Tedaj se je župnik obrnil in nemirno začel hoditi okoli hiše. In ko je stopil znova k oknu in videl isto sliko v sobi, je zapustil hišo in je šel domov.

Maren ni povedala nič o svojem obisku in on je ni vprašal.

Kadar je srečal Hansa Rasmusa, ga je pozdravil. Kmet ga je pogledal in šel mimo, ne da bi se odkril. Župnik se ga ni upal ogovoriti. Kadar ga je zopet srečal, ga je takisto pozdravil, ne da bi mu bilo odzdravljeno.

Trikrat v letu je prišel Hans Rasmus v bogojo hišo. Prinesel je svoj dar za cerkveni praznik.

Vedno je upal župnika, da ga ne bo, in vedno, ko je po molitvi na leci dvignil glavo, je videl blede obraz na običajnem prostoru ob stebri.

Pa da ga je moral vedno videti, da mu je moral jezik hromiti, da mu je moral ubijati radost evangelija v ustih!... Župnik je zopet postal in si brisal pot s čela: »Da — toda Gospod vse povrne,« je rekel predse.

Toda trajalo je dolgo, dolgo.

Praznik za praznikom, nedeljo za nedeljo. Govoril je in je molil. Svoje najljepše besede, vse molitve, ki jih je znal, je pošiljal temu edinemu obrazu.

Cutil se je kakor Jakob, ki se bori z Bogom — in je izgubil. Boril se je z bogotajem kakor Savel z Bogom, a njegove besede so bile kakor plove.

In ni bilo načina govorice, ki je ne bi poskusil, nobene poti pokore, da si je ne bi bil naložil, nobenega klica, ki bi ga ne bil poslal k Bogu, da bi to edino dušo prikladal.

In bili so dnevi, v katerih se mu je zdelo, da aje ta trdi obraz kakor njegovi

lastni dvomi, ki so prežede stmel vanj. In gorečnejše in srditeje je govoril in grom izračal je gmel na kljubovalce.

Kadar pa je pokleknil in je šla vrsta darujočih okoli oltarja, je vročično prisluškoval korakom, molitve so se mu zmedle... spoznal je te korake izmed vseh drugih... in vedno je moral glavo napoli obrniti, da je v grozni radovednosti opazoval kinetov obraz, kadar je njegov krvavi denar, kadar so njegovi judeževi groši padli na oltar.

Hans Rasmus ga ni videl...

Župnik je globoko zasopel. Da — bilo je vroče. Oblaki tam prineso morda nevihto.

Dospel je do vznožja griča, kjer je stala hiša, in je postal, da bi počakal Karen. Karen je pritisnila na kljuko.

»Povej mi, da sem tu,« je rekel župnik. Šla je v hišo in prišla zopet ven. »Leži popolnoma mirno,« je rekla. Župnik je tesneje oprijel kelih in šel za njo.

Hans Rasmus je ležal v postelji, ves bel med blazinami. Pogled mu je bil zastrt, vse poteze je že zaznamovala smrt. Glava se mu je zibala na rjuhi sem ter tja.

Župnik je stopil bliže. »Prihajam k tebi,« je rekel, »v Jezusovem imenu.«

Umirajoči se je kar naprej smehljaj in zibal glavo. Župnik je sedel, postavil kelih na mizo in vzela cerkveni molitvenik v roke. Govoril je, naj bo zdaj vse po-

zabljeno, in se zahvalil Gospodu, ki je Hansu Rasmusu milostno omečal srce.

Božnik se je še vedno smejal.

Muhe so brenčale okoli župnika, ki je stal sklonjeno nad umirajočim. Gledal mu je nepremično v obraz, hipoma pa ga je obšla tesnoba in je vprašal: »Hans Rasmus — jaz sem — župnik — saj me poznaš? —« In čez nekaj časa ga je vprašal zopet, ker ga je mučil isti pogled: »Hans Rasmus — ali me poznaš?«

Hans Rasmus je upri svoj pogled na kelih, ki se je bliskal v solncu in je trdno iztegnil roke po njem.

»Da,« je rekel župnik, »mudi se.«

Vstal je in odprl knjigo, za seboj je slišal, kako je Karen tiho jokala. Začel je čitati molitvico, poudarjaje vsako besedo, dočim bolnik ni odvrnil očesa od kelija.

In osupel radi boječega in poželjivega pogleda, ki je neprestano počival na keliju, je vprašal župnik: »Ali me poznaš?« Pot mu udari iz čela, »Hans Rasmus, jaz sem.«

Tedaj iztegne umirajoči zopet svojo roko po keliju v solncu... In mrmrajoč svete besede, mu porine župnik, tresoč se, hostijo med ustnice.

Bolnik se ni ganil, svetli kruh mu je padel iz ust.

Tedaj mu je nastavljal župnik kelih na ustnice in z nenadno močjo je bolnik oprijel kelih in ga izpraznil... Omahnil je na blazine in oči so se mu

zaprle.

Župnik je pokleknil poleg postelje in dolgo molil. Skozi šepetane molitve je slišal, kako so muhe brenčale in kako je Karen ječe plakala.

Glava mu je postala težka; sloneč s čelom na robu postelje, je molil običajne molitve z vedno medležim glasom, muhe pa so brenčale.

— — — Hipoma se je Karen s krikom zbudila v svojem stoku in videla, kako se župnik bori z umirajočim, ki je sedeč v postelji, krčevito ovil svoje roke okoli njegovega tilnika... Borila sta se in umirajoči je glasno kričal, zbiraje v divji jezi svoje poslednje moči, da bi porabil župnika za grlo.

Tedaj pa se mu je župnik iztrgal in kakor blazen brez klobuka zbežal preko polja, drgetajoč in čuteč prste umirajočega kakor ognjene rane na tilniku... Karen je dirjala v pripekajočem solncu za njim, brez sape in groza jo je gnala, dokler je njene tresoč se noge niso mogle nič več nositi in se je tik jarka zgrudila.

Umirajoči pa je sedel še vedno, krileč z rokami, na postelji, dočim so se mu ustnice pregibale v brezglasne besede.

Solnčni žarki so padali skozi odprta vrata — nekaj kokoši je prišlo skoznja pobirati drobtine po kamenitih tleh...

Glava je počasi omahovala na mrliške prsi.

(Konec.)

Veliki vele mestni CIRKUS KONRADO

pride na svojem potovanju preko Italije v bližnjih dneh za kratek čas tudi v Ljubljano s svojim še nikdar vidnim veleprogramom.

100 oseb, 40 konj, črede velblodov, slonov lam ter zeber v edinstvenih dresurah — Konradova skupina levov in tigrov — Konradove artistske svetovne atrakcije — Najboljši umetniki-jahači jokeyi in saltomortale-jezdci — Divji Čerkesi in njihove igre na konjih — Volga - skupina na letčem trapezu, največja zračna senzacija, v višini 15 metrov — Pri vsaki predstavi 20 atrakcij največje dovršenosti.

Program, kakršen še ni bil nikdar izvajen v nobenem cirkusu v Ljubljani.

Nikak film, temveč vse živo, v istini vidno.

Sijajna otvoritvena predstava se vrši v torek 1. oktobra 1929. ob 8. zvečer v Ljubljani, Tivoli, v Konradovih velešotorih.

11458

Oglas.

Direkcija državnega rudnika Velenje nabavi na dan 30. septembra 1929:

- 5000 kg pšenične moke št. 0 g
- 5000 kg pšenične moke št. 0 gg
- 15000 kg pšenične moke št. 6
- 1000 kg surove kave »Santos« la.

Natančnejši pogoji se dobe pri podpisani. Ponudbo je predložiti najkasneje do 30. septembra 1929., do 11. ure dopoldne.

Iz pisarne Direkcije drž. rudnika Velenje, št. 9253 in 9252-II.

11466

Divji kostanj

kupuje, kakor vsako leto tudi letos po najvišjih dnevnih cenah vsake množine trvdka

V. H. Rohman, Ljubljana, Sv. Petra nasip 27.

Stekleni papir

11388

Vedno najcenejše nudi trvdka

Smirkovo platno

Silicium karbid brusi

Korund brusilne plošče

Feliks Toman ml.

Ljubljana

Resljeva cesta št. 30

Nakup, ki je res prihranek:

Plašč za dame

iz angleške desnatane tkanine, med mladim svetom zelo priljubljena moška fozona, trije postrani našiti žepi, dvovrstni gumbi, pas na zaponko, podložen in vatiran do bokov

dinarjev 340—

Krasen katalog s polnim meri v obsegu 120 strani, ki ga dobite na zahtevo takoj brezplačno. Za s pošto poslano blago nudimo popolno garancijo: zamena ali denar nazaj.

Po želji tudi izdelava po meri, v roku 24 ur, za isto ceno. — Torej bodi lepša, izdaj manj, ali ali piši trg. razpošiljalni trvdki

Kastner, Ofner, Zagreb

Strojevodje

dva ali tri, z izpitom za vožnjo na ozkotirnih in normalnotirnih industrijskih železnica, sprejme

Kranjska industrijska družba na Jesenicah.

Pismene ponudbe z izpričevali naj se pošljejo ravnateljstvu družbe, Jesenice-Fužine

11431

Vsakovrstne varilne in rezalne aparate „GRIESOGEN“, kakor tudi različno varilno žico in prašek ima vedno v zalogi in nudi najceneje trvdka

FELIKS TOMAN ml.

Ljubljana, Resljeva cesta št. 30

Na mnogobrojno željo

naših klientov objavljamo vsako sredo zahvalnice o Figolu.

P. n.

lekarna dr. SEMELIČ, Dubrovnik 2.

Moram se Vam srčno zahvaliti za Vaše preizkušeno zdravilo Figol. Id ga je preizkusilo že veliko število ljudi in tudi jaz. Naročil sem 3 steklenice in 2 porabil in se prav izbornu počutil. Ko porabil še to tretjo, bom še več naročil. Moja bolezen je trajala preko 6 let. Sedaj Vas še enkrat pozdravljam in ostajam z odličnim spoštovanjem

JOSIP LAŽAR.

Propovcl. 11. turlia 1928.

Razen za gori navedeno bolezen je Figol sigurno zdravilo pri neurejenih prebavih, t. j. želodcu in črevesju ter 3 ali 4 v zvezi boleznih ledvic, jeter, glavobola, brezspanja in hemoroidov. Figol proizvaja in razpošilja proti povzetju

lekarna dr. Semelič v Dubrovniku 2.
Cena: 3 steklenicam 105 Din, 8 stekl. 245 Din, 1 poskusni steklenici 40 Din.

Najpopolnejša in najcenejša aparata za množenje, poslednji uspeh nemške industrije. Mulder Co., Beograd, Obiljež vovac br. 5. Telef. 33-01.

201a

Važno za gg. oficirje!

Povodom razpusta ljubljanske Filijale Oficirske zadruge si dovoljujem najljubšeje opozoriti bivše in nove odemalce gg. oficirje in podoficirje, da naj se v primeru potrebe za nabavo uniform blagovodno obrniti na staro, renovirano trvdico

PAVEL VRTAČNIK

civilni in vojaški krojaški mojster

LJUBLJANA, Dunajska cesta 47, nasproti staremu pokopališču Sv. Krištof.

Vašdar točna postrežba. — Brezhiben krog. —

Cene zmerno. 11371

Bivše odemalce gg. oficirje in p. n. občinstvo mi ne bodo odrekli svojega cenj. priporočila.

DESINFEKCIJSKA (razkuževalna) SREDSTVA

za vse svrhe proizvaja »Chemotechna« družba z o. z., Ljubljana, Mestni trg 10.

Ure, zlatnino in srebrnino

kupite najboljšo in najcenejšo pri stari, priznani trvdki

H. SUTTNER,

Ljubljana, Prešernova ulica 4, poleg franciškanske cerkve.

Največja in najsolidnejša razpošiljalnica. Razpošilja v vse kraje tu in inozemstva.

Zahtevajte brezplačni cenik

H. SUTTNER, Ljubljana 4.

Lastna protokoliрана tovarna ur v Švic, znamk

IKO. OMIKO, AXO

China srebrno jedilno orodje s 50-letno pismeno tovarniško garancijo.

Zahvala.

Ob prebitih izgub, ki nas je zadela s smrtjo naše dobre in skrbne matere, odnosno tašče in stare matere

Franciške

smo prečeli toliko dokazov sočutja, da se ne moremo vsakomur posebej zahvaliti. Zahvaljujemo se vsem, ki so se kakorkoli spominjali drage rajnice. Nadležne se zahvaljujemo prav iskreno darovatelcem prekrasnega ovejca, p. n. povskemu odseku »Grafika« za ubrano petje in sploh vsem, ki so se udeležili pogreba.

V Ljubljani, dne 24. septembra 1929.

Zaloga rodilna STREKELJ.

Lavrič Company (London) LTD., London

PREVZEMA IZVEDBO VSEH TRGOVSKIH IN FINANČNIH POSLOV Z VELIKO BRITANIJO — ZLASTI PROD AJO HMELJA IN DRUGIH POLJSKIH PRIDELKOV. IŠČEJO SE ZASTOPNIKI IN KONCESIJONARJI ZA RAZLIČNE ANGLEŠKE IN FRANCOŠKE IZDELKE — NADALJE PRVOVRSTNA PISARNIŠKA MOČ ZA STRASBOURG. — DOPISI V POLJUBNEM JEZIKU SO NASLOVITI NA OSREDNJO DRUŽBO.

J. Lavrič & Cie., S. à r.l. Strasbourg., Francija

4 rue du V. M. aux vins, brzo avi: Lavrič, telefon: 1519 in 4927